

Gudar.

Landet Kashien har en, strikt räknat, polyteistisk religion. Dock skulle man kunna räkna många av landets religösa som monoteister ty det vanliga förfarandet är att endast en av gudarna dyrkas, även om man är medveten om de andras existens. Mytologin varierar beroende på vilken gud den religöse anser vara störst/dyrkar. En Eila-dyrkare anser givetvis att Eila är den som ligger bakom större delen av det som händer och sker i världen och de flesta myterna knyts till henne. Vad vi skall redogöra för här är den klassiska teologins myt- och gud- system. Individuella myter skildras under respektive gud.

Det klassiska Pantheon:

Kaash.

*I Kaash den stores namn.
Herre över solen
Stjärnhimmels konung
dig vi dyrka
dig vi se
dig vi hylla
dig vi tillbe.
Dina bud vi följa
och din sol vi älska
i alla dagar
du håller din hand över oss.*

inledningsbön i Kaash's Hexagonica.

Kaash är den gud som skapade världsaltet och då främst solen, stjärnorna och jorden. Kaash's symbol är solen, eller snarare: Kaash *är* solen. Från sin plats på himlavalvet blickar han ner över sin skapelse och beskyddar den som dyrkar och tillber honom samt straffar de som hädar i hans namn. Kaash är inte en gud vars ingripanden är uppenbara utan han verkar över längre tider. De fromma får lagom med sol medan hans fiender bränns till döds under solens heta strålar, något direkt "nedstigande" är det alltså inte fråga om. För att tolka Kaash's vilja och spåra hans mirakel har ett prästerskap inrättats som specialiserar sig på sådana frågor: Väktarna. De residerar i landets huvudstad Kashir i en katedral som heter "Solspiran".

Nien

*Nattens drottning
dotter av Kaash
natthimmels ljus
och de svagt lysandes beskyddare.*

Nien är Kaash`s dotter. Hon är månen som lyser över de svaga på natten. Nien föddes ur Kaash`s ljus en gång för länge sedan då Kaash`s fromma hotades av ondskan. För att skydda dem under den mörka natten kastade Kaash sitt ljus över dem mitt i natten. Ondskan som hotade förintades av ljuset och de fromma barnen av Kaash skyddades. Ur det strålande ljuset på natthimmlen föddes Nien som varje natt återkommer för att skydda de svaga från den mörka ondskan. Nien har varit gift med Groma och fött dotten Narsh. (se Narsh för detta)

Groma

*Det svarta stålet
den skarpa kniven
Du, min herre
Du, min död
I ditt eviga rike
skall jag en natt vila
en natt dig tjäna,
Natten utan ljus.*

Groma är mörkrets och dödens gud. Han är inte en ond gud av naturen, men betraktas som en sådan av vissa eftersom han står för mörker och död, ting som de ljusdyrkande människorna skyr. Groma skapades av Kaash som herre över dödens rike. Myten berättar att Groma kom ur Kaash´s anus -den mörkaste platsen i hela universum, ett ställe dit solens strålar aldrig når.

Eila

*Gröna marker
vatten
liv
kärlek
briga oss
oss ödmjuka tjänare
och tillbedjare
av dig
drottning
och moder
av Kashien.*

Eila är moder jord. Hennes kropp är de bördiga trakterna runt Librus. I myten hyllas hon som kärleks och sex gudinna, en kvinna ständigt villig att motta bondens säd i sitt sköte. Hon omges av en riklig och erotisk diktning som främst handlar om den plöjande bonden som med plojen öppnar hennes blygd och fyller henne med sin säd. Eila tillbes inte aktivt utöver de hymner man sjunger till henne och den säd man sår. Eila dyrkare ser det som en religiös handling att så och vill absolut inte störas under sådden. Många ignoranta äventyrare har fått sätta livet till då de under sådd vandrat in över böndernas fält och därmed hädat och fått en mäktigt förgrymmad folkmobb efter sig. Praxis har varit att folk som hädar på detta sätt offras till Eila genom att begravas levande.

De lägre gudarna:

Narsh

Narsh är frukten av äktenskapet mellan Nien och Groma. Hon är beskyddaren av de ljusskygga varelserna, nattens väktare. Många skulle kategorisera Narsh som en ond gudinna vilket hon enligt den klassiska teologin inte är. I myter skildras äktenskapet mellan Nien och Groma: Dessa två gudar gifte sig en gång i tiden och födde två döttrar Narsh och Hareb-Dur - det blodiga krigets gudinna. Medan Narsh var mer lik sin moder så hade Hareb-Dur egenskaper som påminnde om Gromas. Men äktenskapet ogillades av domarguden Abat ty koallitionen Groma -döden och Nien -nattens drottning, var för stark och för farlig för ljuset. Därför ingrep Abat genom att förmörka både solen och månen. Signalen till Kaash var tydlig: han var tvungen att upplösa äktenskapet, vilket han också gjorde. Men Hareb-Dur var redan född och därmed också onskans starkaste förkämpe. Hon vände sig mot sin fader för att störta honom och ta hans plats bland de högre och mäktigare gudarna. Genom att döda och fängsla sin syster Narsh vann hon kontroll över Groma. Nycklen till hennes makt var Narsh's kranium genom vilket hon kunde kontrollera Narsh, som befann sig i dödsriket. Hareb-Durs makt ökade allt mer med storslagna och blodiga krig som följde. Ingen av de andra gudarna kunde gripa in i processen ty den följde alla de lagar som Kaash i tidernas begynnelse stiftat. Men Kaash värnade om det skapade och ville inte se det förgå enkom på grund av en maktlysten gudinna, så han sänkte sin ande över Väktarna i solspiran. De skilldrigar av händelsen som finns i det vita biblioteket i Solspiran kan aldrig nog beskriva den dagen då Kaash sänkte sig ner över den sfäriska kupol som utgör spirans topp. Under en hel dag var sfären solen: Kaash. Den lyste upp hela landet med en aldrig sen dess skådad glans. Kaash hade gripit in konkret i världens historia och gett Väktarna en uppenbarelse de aldrig skulle kunna misstolka. Överallt slutade de blodiga krigerna och de mäktiga krigarna lade ner sina blodiga svärd bara för att skåda det fantastiska ljusskenet. Hareb-Dur vrålade och vred sig i sitt helvete i ilska över krigens slut. Det stod klart för Väktarna hur man skulle stoppa den onda våldsgudinnan och krossa hennes makt: genom att ta kontroll över Narsh's kranium skulle man slå isönder den länk genom vilken hon kontrollerade Gromas dödsrike. Fem väktare utsågs till uppgiften att resa till dödsskuggans dalar och återta kraniet och med hjälp av den andra krigsguden Thool -krigets och vishetens gud, tog de sig fram till kraniet i dödsriket. Färden kantades av faror och fiender, aldrig hade någon från ljusets legioner återvänt från det svarta, mörka dödsriket. I en strid dödades Hareb-Dur av Thool och fängslades därmed för alltid i dödsriket. Thool blev själv allvarligt skadad i striden då Hareb-Dur högg av honom ena benet med sitt svarta Lymor-svärd. De fem väktarna återvände till ljusets domäner och begrov Narsh's skalle i Eila (jorden). Efter att de gjort så förstenade de sig själva i en cirkel runt graven. De fem -moumentet över ljusets seger över mörkret har sedan dess varit en helig vallfärdsort. Vad som hände med de inblandade gudarna därefter är till större delen höljt i dunkel, människorna kan endast spekulera i det förvissade om att den dagen de själva inträder i dödsriket kommer de att få veta. Solspiran i Kashir har sedan dagen då Kaash nedsänkte sig över den, alltid låtit en klar eld brinna i spirans topp som påminnelse över Kaash's goda vilja och suveräna makt.

*Minns ljusets dag,
en dag av hopp
och förtröstan.
Minns Kaash's godhet,
hans ljus, hans evighet
ni, hans barn,
då ni se denna låga.*

- inristning på Lux-colon, Solspirans högsta spets upå vilken den magiska elden brinner. Legenden säger att självaste Ymdran, de fems ledare, ristade in dessa ord innan han förstenade sig själv vid Narsh's grav.

Thool

Thool är en krigsgud, men inte av samma våldsamma karaktär som Hareb-Dur. Thool representerar det listiga kriget som förs, inte med hjälp av våld, utan med list och strategi. Han är även kunnskapens gud som dyrkas av de lärde förvaltarna av den Hexagoniska kunnskapen (läran om Hexagonicom's hemligheter) Thool är halt sedan Hareb-Dur huggit av hans ben i en strid i dödsriket. Hans vapen är bågen med de förgiftade pilarna. Thool bär ingen rustning.

Abat

Domarguden. Hans ursprung är inte ens känt i de ljusa bibliotekets skrifter. Kanske vet inte ens Kaash om hur Abat kom till. Hans förmåga är att han kan förmörka både sol och måne, Abat är sol och månförmörkelsen. Denne urgamle gud ruvar på all kunnskap om de eviga skapelselagarna och aggerar som domare t.o.m över Kaash. Ett fåtal teologer och siare har menat på att Abat i själva verket var den som skapade Kaash och att Abat skulle vara en evig uråldrig gud som föregått tiden. De vill knyta honom till Solspiran enligt följande resonemang: Då Abat skapat Kaash, skapade Kaash världen. Abat drog sig tillbaka och lät sin son ta över styret över skapelsen. Abat manifesterade sig på jorden i form av Solspiran -det heligaste som finns på jorden. Därifrån dömer han nu gudarna men låter de regera som de vill så vida de inte bryter de kosmiska lagarna han diktat upp. Denna tolkning av världens tillblivelse och av guda panteon är givetvis strikt förbjuden. De som yppat ens enstaka ord ur denna myt har genast avrättats genom att flås levande och upplösts i syra. Väktarna vägrar gå med på en sådan tolkning, men mycket talar för att den är sann. De siare och teologer som framlade teorin var de mest upplysta av alla människor i historien och det sägs att t.o.m den helige Ymdran en gång sagt att Abat var den högste guden som nu dött för att låta en yngre generation av gudar ta vid. Ute i öknen, strax söder om de fem heligas plats, finns en grotta, strikt förbjuden att besöka. Grottan kallas av de gamla lärde för kykem -ett ord som få kan uttala, än mindre läsa. Det sägs att grottan är helt sfärisk med släta väggar av glödande sten. Här skall Abat ha skapat solen -Kaash, direkt efter att han satt igång tiden och skrivit de eviga lagarna. I grottan har solen altså fötts och därför är den glödande och klotrund, precis som solen. Den ligger under marken, ingen vet exakt var, och kan endast nås med hjälp av magiska föremål vars ursprung är helt okända. Under universums hela existens lär endast två

personer ha besökt den, varav den ene blev förevigt inlåst i grottan, dömd av Abat till att vara dess väktare tills att nästa varelse besökte den och befriade väktaren från sin plikt genom att ta hans uppgift själv. Den förste som besökte grottan kom ut och skrev ner sin skilldring på plåtar av platina. Dessa plåtar sägs finnas någonstans i Solspirans kammare, inmurade djupt in i väggarna för att aldrig mera läsas. Sanningen om grottan och förhållandet mellan Abat och Kaash känner endast en till: Grottans väktare.

Hareb-Dur

Hareb-Dur är det blodiga och våldsamma krigets gudinna. Hon är numera fångad i dödsriket sedan hon försökt att göra uppror mot sin fader Groma. Se Narsh för mer detaljer om denna gudinna. Hennes vapen är Lymar-svärdet, ett svart svärd som brinner med svarta lågor. Hon är klädd i en kolsvart rustning där alla själar hon dödat fångats. Hennes ögon lyser med ett kallt grönt sken.

